

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.525/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Urbánné dr. Csató Julianna ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Központi Igazságügyi Hivatal** (1116 Budapest, Hauszmann Alajos utca 1.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. július 4. napján kelt 9.K.31.218/2008/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes az 5633627-6. számú határozatában a felperesnek az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitásáról és a kárpótlás lezárásáról rendelkező 2006. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Kpt.) alapján a házastársa, néhai ... (szül...) deportálás idején bekövetkezett halála miatt benyújtott személyi kárpótlás iránti kérelmét azzal utasította el, hogy a felperes hiánypótlási felhívás ellenére nem bizonyította hitelt érdemlően a rokoni kapcsolat meglétét.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új határozat meghozatalára történő kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy a benyújtott dokumentumok - a felperes születési anyakönyvi kivonata, konzul előtt tett tanúnyilatkozatok - alátámasztják a kárpótlásra jogosultságot. Jelezte, hogy a felperes és a sérelmet szenvedett házassági anyakönyvi kivonatának beszerzése folyamatban van.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1997. évi XXIX. törvénnyel módosított 1992. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Kpt. I.) 2. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a Kpt. végrehajtása tárgyában kiadott 67/2006.(III.27.) Korm.r. 1. § (3) bekezdésére és a Legfelsőbb Bíróság 1/2002. Közigazgatási Jogegységi Határozatára (a továbbiakban: KJE.) alapított jogi álláspontja szerint a felperes kárpótlásban - többek között - azért nem volt részesíthető, mert a rokoni kapcsolat tényét a házassági anyakönyvi kivonat csatolásával, a rá háruló bizonyítási teher ellenére nem sikerült bizonyítania.

Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatala, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt a felperes élt fellebbezéssel. Indokai szerint a rokoni kapcsolat tényét együttesen, aggálymentesen igazolják a már benyújtott dokumentumok. A másodfokú eljárás során csatolta a felperes és ... gyermekének születési anyakönyvi kivonatát és a sérelmet szenvedett születési anyakönyvi kivonatát. A házassági anyakönyvi kivonat felkutatása nem vezetett eredményre.

Az alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, eseti döntésekkel is alátámasztva továbbra is a határozati álláspontját tartotta fenn.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan döntött arról, hogy a Kpt. I. 2/A. § (1) bekezdése, valamint a 2. § (1) bekezdés d) pontja szerinti deportálás jogcím alapján a felperes akkor lett volna jogosult kárpótlásra, ha a sérelem elszenvedését hitelt érdemlő módon és a jogosultság egyéb feltételeit közokirattal igazolja. Megfelelően idézte a Kpt. végrehajtása tárgyában kiadott 67/2006.(III.27.) Korm.r. 1. § (3) bekezdését, alkalmazta a KJE.-et, és várta el a bizonyítási teher alapján a felperestől a rokoni kapcsolat közokirattal történő igazolását. Ez okból a házassági anyakönyvi kivonat hiányát az elsőfokú bíróság jogszerűen vette figyelembe, és állapította meg, hogy a felperes a rendelkezésre álló adatok alapján kárpótlásra nem jogosult. Jogi indokait a másodfokú bíróság az alábbi kiegészítéssel osztja:

A Kpt. I. végrehajtása tárgyában kiadott 111/1992.(VII.1.) Korm.r. 1. § (2) bekezdése értelmében, ha a kérelmet özvegy terjeszti elő, a rokoni kapcsolat tényét, továbbá a sérelmet szenvedő halálát okirattal kell bizonyítania. Az 1997. évi

XXIX. törvény végrehajtása tárgyában kiadott 103/1997.(VI.13.) Korm.r. (a továbbiakban: R.I.) 1. §-ának (3) bekezdése alapján az igény alapjául szolgáló sérelem elszenvedését és a jogosultság egyéb feltételeit a kérelmezőnek kell bizonyítania. Az Alkotmány 47. § (2) bekezdése értelmében a bíróságok jogalkalmazásának egysége érdekében hozott jogegységi határozatok a bíróságokra kötelezőek. A Legfelsőbb Bíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 25. § c) pontja alapján az ítékezés egységének biztosítása érdekében hozta meg a KJE.-t, melynek 1. pontjában, az R. 1. § (2) bekezdése és az R.I. 1. § (3) bekezdése alapján a kárpótlás megállapításának akadályaként fogalmazta meg azt, ha a sérelem elszenvedését az igénylő hitelt érdemlő módon, a jogosultság egyéb feltételeit (értve ezalatt a rokoni kapcsolatot) közokirattal nem igazolja. Mindezen indokoknál fogva a felperes sikerrel nem hivatkozhatott arra, hogy a közokirattal történő igazolást helyettesítik a már rendelkezésre álló és a másodfokú eljárás során kiegészített iratok.

A személyi kárpótlásról szóló első törvény megalkotása óta tizenhét év telt el. A jogalkotó több alkalommal - utoljára 2006-ban - biztosított a kárpótlási határidők törvényi meghosszabbítása útján lehetőséget arra, hogy az igényjogosultak kérelmeiket előterjeszthessék. A 2006. évi XLVII. törvény éppen azok számára kívánt igényérvényesítési jogot biztosítani, akik az előző időszakban - akár a hiánypótlás sikertelensége miatt - azzal nem tudtak élni. A kárpótlási törvények a külföldön élő igényjogosultak előtt is - különböző érdekképviselői szervek útján - ismertté váltak az évek során. A felperesnek elegendő idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy a kérelem alapjául szolgáló dokumentumot, a házassági anyakönyvi kivonatot felkutassa. A Fővárosi Ítéltábla megfelelő határidőt biztosított a felperesnek a hiányzó igazolás beszerzésére, azonban az továbbra sem vezetett sikerre, így a közokirat hiánya a másodfokú eljárás során sem nyert orvoslást. Ez okból az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a felperes elsődleges kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalára nem volt jogszabályi lehetőség. Nem volt olyan indok sem, és ilyenre felperes sem hivatkozott, amely a másodlagos kereseti kérelem teljesítését megalapozhatta volna.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alperes perköltséget nem igényelt, így a másodfokú bíróságnak arról rendelkeznie nem kellett.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének k) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2009. május 6. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitel  l:
tisztviselő